

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . 170 кор

За границею

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Бяреш ми очи і душу ми вяреш; а не вяреш мядоства, віри не вяреш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дияк крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Відродіння Литви супроти польської ідеї яко аналогія до відродіння Русь.

(Дальше).

Людове питанє в Польщі, по думці Гербачевського, предвидів уже Міцкевич (іменно в III ч. Dziad-ів в частині «o wielkim guchu ludów») і Костюшко в своїм ділі, нині на жаль плятонічно ісповідуванім і занеханім в еволюційнім житю польского народу. Ті іменно, що безнастанно кричать про людову просвіту і народну єдність в імя тенденційно зрозумілої ідеї Костюшка, ті самі, що в псевдопатриотичній пересаді убирають ся в «павині пера» хлопів і закопанські сердачки, є справді найбільшими ворогами людових відродін, позаяк з незвичайним завзятем побороють людовий рух на Литві.

Розв'язку людового питання в Польщі може перевести лише здорове (не сентиментально-фантастичне) зрозумінє ідеї Міцкевича і Костюшка кріпким, але радше тихим а не крикливим ділом. Участь в народно-політичнім житю є конечністю, котрої не можна обминути, але до тої участі не хотять допустити упривилейовані стани в обороні своєї верховлади. Теперішність стала коректоркою минувшини. Давні унії повинна, як каже Гербачевський, санкціонувати воля народу, наколи они мають мати політичну вартість. Се генеза польско-литовского непорозуміння що до єства унії Литви з Польщею, ідентифікованої з триумфом польської ідеї, яка має на цілі єгоїзм польского народу. По думці польских істориків, Литва є лише провінцією Польщі, «вишколеною» на взір Мазовії (подібний погляд мають они також на Русь — Ред. Русл.). Дятого отже має бути вічним орудем народно-демократичної ідеї

польської (так голосять всеполяки і про Русь — Ред. Русл.). Гербачевський тимчасом думає, що литовська шляхта повинна дійсно проявити ту вишколену зрілість політичну і як найбільш рішучо запротестувати проти чванливих забагів польских політиків, котрі прямо глузують з особистого достоїнства литовского шляхтича, що ніколи не був невільником Польщі, лише свобідним союзником. Се достоїнство литовської шляхти спасе люд.

«Справа польско-литовської унії не була з почину така легка і проста, як здавало ся. Було се питанє, хто з двох народів має більше виглядів самостійности, кому отже доведе ся володіти. Витовт підняв ся се розв'язати в душі прихильнім для Литви. Свій геній воплотив в державну ідею литовську, мрів про утворенє могутної незалежної держави на Сході. На тій дорозі зустрінув ся з опором Польщі — як раз тих можних володарів, котрі довели до унії Литви з Польщею».

Ті слова Шельонґовского (Wzrost państwa polskiego w XV i XVI w.) вказують виразно на давню ривалізацію Литви з Польщею. Традиція можновладности польської триває до нині, а сей політичний консерватизм нівечить глибше розумінє єства польско-литовської унії, улекшуючи єї доповненє політичною мислюю зовсім нових живел народних. Гербачевський вступає ся за тим, що наколи Польща признавала свого часу певні права литовско-білоруської шляхті, то годить ся тепер признати ті права литовському і білоруському людови. Наколи Поляки думають в будуччині про федерацію і хотять світові представити, що Славянам буде ліпше з Поляками, як з деспотичною Росією, то треба приспаних будити і довести їх до життя чесними способами. Одначе політичні

мрії, каже Гербачевський, торжествують в Польщі і віднімають спромогу до реальних і практичних діл, відповідних вимогам сучасної хвилі. Він називає нісенітницею ідентифікованє польско-литовської унії з якимсь надземским явищем. Литовці не перечать, що була польско-литовська унія, але більшість їх перечить єствованю сеї давньої унії в сучасній хвилі, дятого каже Гербачевський, що бунт Литовців проти унії не є абсурдом, а лише неумолимою послідовністю похибок минувшини, котрі приказує признати історична правда. Фанатичне консервованє ідеї минувшини але зрозумілої, а до того відорваної від реальної сфери еволюційного руху є шкідливою проявою політичної незрілости. Ідеї минувшини треба відроджувати в собі, щоби були виразом тяглости розвитку, а не одної хвилі.

Гербачевський зазначає, що всяка унія повинна бути добровільним актом, невимушеним, не накиненим насильно, як се нині визнають деякі політичні стороництва польські.

(Дальше буде).

Для кого закладаєсь у східній Галичині приватні семінарії женьські?

В остатних літах засіялась Галичина, особливо східна приватними семінаріями женьскими, котрі переважно позаводили директори або професори польских гімназій, а де ще їх нема, там покwapно заводять. Возьмім на увагу Станиславів, де стоїть на чолі польський катехит; Стрий, Дрогобич, Бережани, Бучач, Тернопіль ітд. всюда приготовляють в приватних закладах до іспиту зрілости в семінаріях учительских на

Богдан Барвінський.

Миниме введене інквізиції на Литві 1436. р.

Дехто з істориків приписує великому князеві литовско-руському Жигимонтові Кепстутовичеві введене інквізиції на Литві 1436 р. й зв'язує се з мнимим прослідованєм православних на литовській Русі.

Нарбут підносить, що на Литві введено інквізицію 45 літ скорше, чим в Іспанії, хоч додає, що „nie mamy jednak żadnych wyraźnych śladów w dziejach, aby ten środek prócz postrachu, co gorszego zrobił na Litwie, albo na Rusi litewskiej“.¹⁾ Коялович каже рівнож, що інквізиція мала свій початок на Литві й випередила західньо-європейську інквізицію «слишкомъ на тридцать лѣтъ».²⁾ Подібно пише Чистович: «Испанская инквизиция учреждена в 1479 г.; следовательно 43. года позже литовской».³⁾ Брянецев видумав навіть спеціальну грамоту Жигимонта, якою нібито останній вводив інквізицію на Гуситів в Литві, (в тій справі ніякої грамоти Жиг. нема), додаючи одначе, що «дѣйствіе ея (инквизиціи) прежнему всего обрушилось на русскихъ, православныхъ».⁴⁾ Навіть в найно-

війших часах Любавський (в своїй рецензії на Ярушевича: Ревнитель православія князь Конст. Ів. Острожскій etc.) хоч і противить ся гадці, наче то Жигимонт прослідовав православних, то одначе є тої гадки, що інквізицію введено на Литві на Гуситів.⁵⁾

На ділі властиво нічого такого на Литві не було, хоч сей факт, як бачимо, піднесено навіть до універсального значіння. Звістку про інквізицію на Литві, очевидно хибну, находимо лиш у польского історика XVII ст. Кояловича. Він пише іменно, що король Володислав III „quod cum anno 1436. Nicolaum de Lancicia Ordinis Praedicatorum virum Religiosum, auctoritate Apostolica Inquisitorem praevitatis Haereticae Institutum, suis litteris promulgaret, disertis verbis potestati eius etiam Schismaticos subiecit, qui per Prouincias Poloni Lituaniae iuris agerent“.⁶⁾ Квяткевич, польський історик церкви XVII ст. знає лише про введене інквізиції в Польщі⁷⁾ і се справедливо. В грамоті короля Володислава III, на яку покликуюсь Коялович, зовсім нема згадки про інквізицію на Литві. На доказ подаю деякі важніші місця з сеї грамоти, виданої в Ленциці 7-го серпня 1436. р.⁸⁾

„Vladislaus Dei gratia Rex Poloniae, Lituaniaeque Princeps Supremus, haeres Russiae... Universis

et singulis Capitaneis Burgaviiis, Castellanis... Castro-rum, Civitatum, Oppidorum nostrorum, in Dioecesi Gnesnensi et Posnaniensi constitutis... Cum Religiosus vir. F. Nicolaus de Lancicia... ordinis Fratrum Praedicatorum, Inquisitor haereticae pravitatis, in praedictis Dioecesibus... sanctae Sedis Apostolicae auctoritate sit deputatus... in locis seu partibus nostrae iurisdictioni subiectis exercere officium Inquisitionis... et signanter in Dioecesibus praefactis... Non obstantibus privilegiis... quibuscumque personis... tam Christianorum, quam Iudaeorum Schismaticorum et aliorum contra fidem Catholicam delinquentium“...

Грамота ся відносить ся, як бачимо, лиш до провінцій, підданих юрисдикції польского короля, а головно до дієцезій гнєзненської й познанської. Введеко нею інквізицію не лиш на схизматиків, се є православних, але й взагалі на всіх Християн та навіть на Жидів, які провинили ся чим зглядом католицької віри. Про Литву нема тут найменшої згадки, а хоч між Польщею була унія, то одначе в грамоті булаб якась виразніша згадка, колиб інквізицію введено й на Литві. Що більше, про сповнюванє інквізиції на Литві не чуємо. Королівська грамота видана «de consilio Praelatorum et Baronum nostrorum», отже польских, а се для Литви не могло бути міродайним. Вкінци виразно кажець

підставі статуту прийнятого Радою шкільною кра своєю а затверженого міністерством. Вислідком сего є, що майже по всіх семінариях так женьських, як і мужеских відбувають ся подвійні матури а в декотрих матура тягне ся місяцями.

З виїмкою одної рускої семінарії удержуваної з дійсною потреби Руским Товариством педагогічним і на чолі котрого стоїть професор семінарії з довголітною практикою, всі проті мають характер чисто польский, рускої мови учать з конечности, а де знов виставляють характер утравквістичний і до науки беруть таких людей, що ані рускої азбуки не знають, а управитель в житю своїм не проликує ні одного слова руского, там устав уже всяка етика, а виступає надужитє в цілій повні.

Крім сего виступають більші хиби і то чисто річеві. Сьміло можемо сказати, що $\frac{2}{3}$ всіх сил, ужитих по таких семінариях не має понятя о устрою народного шкільництва, не знає напрямі і обсягу наук в семінариях учительських, задивлєсь на вимоги з давнішого погляду на народне шкільництво, учителів і препаранди, а о методі, о підручниках шкільних, о практиці то і згадувати нема що.

Рівнож важне є, чи семінарії сі і сего рода викликані суть дійсною потребою? Наколиб ми і притакующе відповіли на се питанє, то східна Галичина потребує передовсім учителів а по крайній мірі учительок до шкіл руских, а кандидатки сі приготавлиють ся на учительки лишень до шкіл польских, знанє у них рускої мови буває так нікчемнєньке, що ледви чи і комісії в Тарнові, або Ряшові призналиб їм патент.

Скоро західна Галичина тих сил не потребує, а до східної не надають ся, треба десь знайти вхід а сям є пакованє їх без знаня мови і відповідної кваліфікації до шкіл руских, най від дітей і в рускій громаді научать ся мови рускої, аби могли зголоситись до іспиту кваліфікаційного. Сил таких безліч по руских школах ніби на око з матурою а властиво без кваліфікації до шкіл руских і сего рода сили викликають наріканя, що учителька не знає рускої мови, будять недовіре до школи яко інституції і до стану учительского, котрий повинен єднати собі прихильність, а не будити неохоту. Як видимо, витворюванє сего рода сил є шкідливе для шкільництва і для учительства, яко стану.

Не хочемо входити в причини, які спонукували деяких директорів і професорів до заводжуваня таких зведєнь, бо они бувають ріжні, у одного зарібок, у другого почесть, у иншого патріотизм ітд, а у многих брак зрозуміня дійсної потреби, нечисленє ся з обставинами, бо витворюють такі сили, які дадут ся примістити доперва з ломанєм устав, або обходженєм їх.

Річю наших відпоручників в Раді шкільній краввій повинно бути переведене усунєня сих недотач і уважанє їх яко сили некваліфіковані. Питаємось, чи допустив би котрий з народів до науки своїх дітей такі особи, що мови его не знають, а що гірше ю легковажать.

Семінарії учительскі се школи заводів зі спеціальним напрямом, тож і обсада їх повинна відповідати цілі.

Тут, що ся інквізиція має служити «ad repellendam a partibus Regni nostri haereticae pravitatis infamiam», отже виключно в Польщі, бо в грамотах все протиставлено польській Короні вел. княз. литовске, що й тут в тім випадку мусілоб мати місце. Вирочім, як бачимо, ся грамота видана для урядників в двох висше згаданих дієцезиях, що річ ше в більшій мірі змінєє, згадана інквізиція 1436 р. не мала проте ніякої звязи з Литвою, а тим менше з вел. князем Жигимовтом Кейстутовичем та не була звернена виключно против православних, але й против всіх инших Християн-еретиків, а головво против Гуситів, на яких введено інквізицію в Польщі около 1423. р. (отже 1436. р. не вводжено тут інквізиції яко новости, а постановлено лише нового інквізитора) й яких прослідовано від сеї пори безнастанно.³⁾

Приватні заклади, ведені людьми фаховими до гімназій, навіть прийім, людьми доброї волі не можуть вповні відповісти вимогам, бож що найбільше подадуть своїм ученицям засіб знаня язиків, математики і фізики, но се доперва половина приготованя, треба ше заводово приспособити, аби кандидатка по зложеню іспиту могла бути доброю силою учительскою.

Не буде она учила літератури, о колі Абвера, о телеграфях без дроту, призмах, не буде давати доказів математичних, але мусить уміти удержати карність, знати засади педагогії, дидактики і методику в практичнім приміненю а того всего не достає як раз закладам приватним, бож професори самі сего не знають, тож легковажать собі яко річ підрядну. Ширше опрацьованє і знанє є підставою, бож учитель має бути чоловіком образованим, а знанє фахове є конечностию, бо за се варід его платять.

Вичитавши, що в Заліщиках упало сорок кілька учениць, приготованих як раз через такі заведеня приватні, можемо лишень дивуватись, що комісія і предсідатель набрали цивільної відваги сю хибу ярко зазначити і напаятувати.

Учительки сего покою, хотяй можуть мати обширне знанє, але з недотачею фахового приготованя заслугують на милосерде з огляду на муку, як борють ся з трудностями а мимо муравельної навіть пильности не можуть відповісти, але не менше бідні суть і діти, на котрих відбуває ся вівісекція.

Уймаєсь праса за звірятами і не дозволяють на крайнє живцем, можеб тому власти заглялись сею справою і не дозволяли вівісекцій і духових тортур на сотках дітей.

Не є ми противники приватних семінарій взагалі, наколи є їх дійсна потреба, але мусимо бути противниками такого їх устрою, котрий не відповідає дійсним потребам.

Що иншого є подаванє ширшої освіти задля самого образованя, а що иншого подаванє фахового образованя в цілі придбани собі місця учительки задля хліба. Тому заведеня сего рода навіть приватні повинні крім сумлінного приспособленя теоретичного і практичного вціпляти також если не любов то пошанованє сьвятощів сего народу, посеред котрого мають працювати. Першим же услівєм сего є, аби самі учителі і професори розуміли і уміли сю мову, єї уживали, бож тільки приміри можуть мати благодатний вплив, а не пусті слова. Доки однак директори приватних семінарій і через них дібрані сили не возьмуть собі сего до серця, а вести будуть діло як дотепер, то їх учениці тільки через нешанованє засадничих прав і ломанє їх займати будуть могли посади по руских школах. (с.)

3 державної ради.

На вчерашнім засіданю пос. Брайтер домагає ся, щоби комісія для справи Вавевского займала ся дальше сею квестією, мимо зложеня ним мандату. Президент заявляє, що комісія

збирає ся сими днями і порішить свою компетенцію.

На запитанє пос. Офнера відповідає пос. Водзїцький, як презес прасової комісії, що она не відбуває своїх засідань задля правильногo від кількох днів браку комплету.

По відчитаню внесєнь та інтерпеляцій, приступила палата до дневного порядку с. є до першого читаня торговельного трактату з Німеччиною.

Пос. Еленбоген (соціяліст) промовляє контра. Ёго сторонництво стоїть за свобідною торгвелью, бо с ма охоронєня мит веде до подорожнєє живности. Відтак промовляє пос. Толіа р а по нїм молодочєх пос. Висанек яци пос. Гломбінський.

По промові пос. Гломбінського замкнено дискусію і вибрано генеральними бесідниками пос. Хоца «за» і пос. Шрота «против», а по їх промовах переказано трактат з Німеччиною цловій комісії.

По вичерпаню дневного порядку замкнено засіданє.

Слідуюче на другий тиждєнь ві второк.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ. При зміні півроку просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залєгlostий та о присднуванє нам нових передплатників.

НОВИНКИ.

— Калєндар. В пятницю: руско-кат: Мануїла; римо-кат: Тор. Б. сер. Іс. — В суботу: руско-кат: Леонтія; римо-кат: Теобальда

— Підготовляючий курс в Перешишли. З Перемишля пишуть нам: Заходом просьвітного кружка молодіжи перемискої розпочав ся дия 15. червня під проводом пп. професорів Корєнця і Роздольского курс підготовляючий до вступного іспиту до гімназії, на котрий вписало ся 45 учеників із перемиских шкіл. Другий такий курс (вакаційний) пічне ся дия 17. липня. З огляду на се, що фреквєнтация сєлянських дітей перемиского повіта в українській гімназії є дуже мала в порівнаню до населєня, проте булоб пожаданєм, щоби сьвященники, учителі і взагалі всі патріоти, яким лежить на серди будучність народа, розвинули між сєлянами як найсильнїйшу акцію, та придбали нам на курсє вакаційний як найбільше число зголошующих ся. При тім зазначуємо, що ученики, які зголосять ся на сей курс, знайдуть безплатне помешканє — а найбіднїйші після змоги і харч. З всякими зголошенєями і по інформації просимо удавати ся листовно до тов. Ю. Михая ст. пр. ул. 3. Мая ч. 17 або устно в „Січи“ (Народний Дім) від год. 4—5 по полудни. Сподіємо ся, що наш відклик до патріотів перемиского повіта не полишить ся без успіху та що они не перейдуть над ним до дневного порядку. (О повторенє сеї відозви просимо редакції усіх українських часописів). За кружок: *Богорків* канд. адв. *Кульчицький* ст. прав.

— Заг. збори тов. „Руска Охоронка“ в Станиславові відбудуть ся в неділю 2. липня о год. 6 пєчером в комнатах „Рускої Бєсїди“ з звичайним порядком дневним. Колиб в означеній годині приписанє число членів не явило ся, збори відбудуть ся тогож дия о год. 7. веч. при такім числі, яке явить ся. — *Виділ.*

— *Отверта полєміка* — пише нам знов «Молодий доктор» — отже я ще раз забираю голос. Властиво єї можна би назвати «схибленою полємікою», бо на вїй видко, як то полємізанти не старають ся вяснити справи, а тільки побити свого суперника і в тїй цілі ані не держать ся теми, ані не доказують річевими аргументами. Тож передовсім годить ся мені подякувати Сьвітлій Редакції, що зволила в примітці взяти мене в оборону, хотяй з другої сторони я міг би мати претенсію, що забрала мені аргументи зпід руки. Однак в сїм випадку доволі ще останє аргументів і для мене самого. Бо не тільки те імпутував мені несправедливо п. Идеяліст, що виткнула Сьвітла Редакція; я мущу ще запротестувати против єго висказу, немов то я «дораджував молодіжи заручувати ся за удержанє на час студий». Я тільки позволив собі виступити в обороні зляяного молодця, який осьмілив ся замістити матримоніальний ановє. В дальшій ході я застановив ся, чи взагалі заручини чоловіка без становиска є таким поступком, що повинен викликати загальнє обуренє. Бож думаю, всякі вчинки дадуть ся поділити на три категорії: на добрі, пр. дати милостивно, простити обиду і т. и., на злі, пр. забрати чужу річ, ушкодити когось в тілі і т. и. і вкінци на рівнодушні, як пр. платити за куплену

дної Россіи с. 169—70 (під рукою в мене виданє Москва 1864).

³⁾ Чистовичъ: Очеркъ исторіи западно-русской церкви I, с. 53. С. Петербургъ 1882.

⁴⁾ Брянецъ въ: Исторія Литовскаго государства. Вильно 1889, с. 272.

⁵⁾ Любавскій: Новый трудъ по внутренней исторіи литовской Руси (Журн. Мин. Нар. Просв. 1898. VII, с. 186).

⁶⁾ Kojałowicz: Miscellanea rerum ad statum ecclesiasticum in Magno Lituaniae Ducatu pertinentium. Vilnae 1650. пор. ще Kojałowicz: Status Religionis in Magno Ducatu Lituaniae (рукописъ «Бібліотеки Оссолинских» у Львові ч. 358, к. 533).

⁷⁾ Kwiatkiewicz: Roczne Dzieje Kościelne. Kalisz 1695. с. 457.

⁸⁾ Грамота в цілій основі друквана в Bzovius: Propago D. Hyacinthi thaumaturgi poloni seu de rebus preclare gestis in provincia Poloniae ordinis praedicatorum. Venetiis 1606. с. 66—8.

⁹⁾ Про інквізицію в Польщі гл. Encyklopedya Powszechna (Orgelbranda) XII, с. 579—85 і Czacki: O litewskich i polskich prawach I, с. 323, нот. (вид. Tórowsk-ого Kraków 1861); пор. ще Codex epistolaris saec. XV. I, 1. ч. 57 і ibid. дод. 4 с. 148—9); також ibid. II, ч. 176; Gołbiewski: Dzieje Polski III. Warszawa 1848. с. 339—41, нот. 752; Bzovius: Propago D. Hyac. с. 70.

¹⁾ Narbutt: Dzieje narodu Litewskiego VII, с. 205. Wilno 1840.

²⁾ Кояловичъ: Лекції по исторіи Запа-

річ, умовити ся о сходинах і т. п. Однак часами ті добрі вчинки можуть стати злими з причини мотивів, задля яких они зділані, як пр. дати милостиню, щоби тим способом когось підійти. Так само при злих вчинках мотиви лагодять, або зовсім зносять вину, як пр. припадкове ушкоджене тіла, забране чужої річи в добрій вірі. А вже при рівнодушних вчинках тільки мотиви і виключно они надають їм кваліфікацію, котрих з них куда зачислити: чи до добрих, чи до злих. Такою етично рівнодушною річю, саму по собі, я вважаю заручини, хотьби без становиски, а навіть і матримоніальні анонси, як средство до таких заручин; доперва мотиви, з яких їх зділяно, рішають про їх етичну вартість. Се дасть ся порішити, очевидно тільки в кождім, поодинокім випадку. А придержуючись нашої властивої теми, можемо припустити, що анонсувавши себе академик або справді є таким «ланцем без сорому і чести», як его схарактеризував «Старий селюх», або може противно є се один з енергічнійших і соліднійших характерів. Коли дотичний академик бажав легкої наживи з подоптанем своїх чувств готов був «прістати» хотьби до якої брідоти, або може своїм чесним іменем і покрити які гріхи своєї будучої судженої, або своїх тестів, колиб він може хотів заручити ся, щоби користати, а відтак зрадити — тоді справді він був би чоловіком без чести, не тільки ланцем, але і поганцем. Однак колиб він тільки з браку знакомостий і нагоди шукав тою дорогою познакомлення, а виявляючи отверто свій намір, зовсім не виключив взаїмного познакомлення, симпатії і поважання, — на яких опирає ся правдива любов, а ватомість мав тверду постанову з зелізною витривалістю доповнити цриняти на себе обовязки чи до покінчення студій — чи і тоді можна би его назвати нечесним ланцем? А то є у нас багато таких «чесних ланців», що то літами «господарують» на селі у родичів, або диорнують в місті, не могучи здобути ся на стільки енергії, щоби забрати ся до книжки. Отже треба припустити, що чоловік, який супротив чужих людей приймає на себе обовязок складання іспитів і покінчення студій, стоїть твердою характеру і силою волі багато висше від тих чесних ланців, які збивають байдики, або «працюють на хліб насущний». Звісно прецінь, що наука і то є памятева наука, яка потрібна до кожного іспиту, є найтяжшою з усіх праць, тож не кождий мав би відвагу зобов'язати ся до неї.

Єще одна евентуальність може заходити, що дотичний академик вчинив собі тільки якийсь жарт, або заклад з оголошенням анонсу, а над тою справою розвинула ся широка дискусія. Але се не змінє зовсім річи, бо мимо того kwestию можна порішити засадничо. Та колиб тільки панове опоненти схотіли здобути ся на річевий оєуд. А то ціпають ся відірваних слів, або перекручених гадок, як се вчинив п. Идеаліст і зводять полеміку мало що не на лайку. Бож закінчити мені «негацію любови, цвинізм» і т. д. задля слова «дурна любов» (якого авторство навіть не мені можна приписати, а мому противникови), то се таке саме, якби я задля висказу п. Идеаліста, що немов то у нас «на селі міродатними при подружжю є три морги ґрунту» і тому «по наших селах між чоловіком і жінкою сварі, бійки...» — якби я задля того висказу захотів єму вчитати реприменду, що він заперечує всякий ідеалізм у нашого селянина, не знає села, не знає психіки нашого народа, не має ні цинічки патріотизму і поважив ся зобидити добру славу наших народних основ. Се легка річ, зробити з когось злочинця: треба тільки заперти в собі почуте справедливости, а тоді вже «правда» вийде така, якої потреба в даній хвилі. Та чи в сїм полягає ідеалізм п. Идеаліста, або строгість обичаїв п. «Старого селюха» — сумніваю ся. Они тільки хотіли облекшити собі тягар доказу кренкими словами...

— **Пожарний курс в Угнові** за старанем місцевого «Сокола» відбув ся в днях 23. і 24. с. м. Хотий се був робочий день, зійшло ся споре число Сколів до просторої пожарні, де відбував ся курс під проводом делегата львів. Тов-а Гімн. «Сокол» д-га Гериновича. По курсі поділено Соколів на відділи і зроблено іспит. Відтак голова «Сокола» дг. Лєськевич вручив Соколам сьвідотства з відбутого курсу. — «Сокол» в Угнові має повнити службу сторожі міскої, бо попередна «страж» не маючи жадної організації, розлетіла ся. Парубоцтво горне ся щиро около Тов-а, в вільний час сходять ся у читальню «Просьвіти» до д-га Скрипчука (власнай дім Читальні будують), де переводить час на читаню газет, поговірках та співаню пісень. Замічу, що підчас аларму накинули ся жиди на Соколів, визиваючи їх ріжними словами. Лише тактови Соколів належить завдячити, що не прийшло до бійки. Саму повинна зарадити власть, бож годі жадати, щоби мешканці-християни терпіли на кождім кроці зневаги із сторови жидів. — В.

— **Віче руского жіноцтва в Америці** відбуло ся дня 4. с. м. в Новім Йорку при численній участі американських Русинок. Віче отворив о. Е. Струтинський довшю промовою, почім забрало голос много присутних осіб і ухвалено отсі

резолюції: 1) Віче завзявє усе руске жіноцтво в Америці до більшої лучности і згоди без згляду на свої пересьвідченя так релігійні як і партійні; 2) звиває руске жіноцтво до закладаня курсів для науки читаня та писаня і взагалі до як найенергічнійшої діяльности на поля просьвіти; 3) звиває руске жіноцтво до як найскоршого заснованя жіночої часописи, а на разі до вибору редакційного комітету, котрого обовязком було би писати про жіночі справи до істнующих руских часописей; 4) приймає предложен: статуту до відомости, узнає їх за цілковито добрі і відповідні і поручає скликаючому комітетови приняти ті статуту як основу, на котрій має повстати руска жіноча організація; 5) звиває всі істнующі сестрицтва до як найбільшої діяльности а всі дівчата і жени до приступованя до тихже; 6) поручає дотеперішному комітетови першого руского жіночого віча справу жіночої організації провадити і на дальше і в як найкоротшій часі скликати делегатки, котріб жіночу організацію ввели в жите; 7) звиває рускі матери, щоби більше дбали о фізичне, моральне і духове вихованє своїх дітей і не заирягали їх перед часом до тяжкої роботи; 8) звиває сестрицтво св. Ольги в Новім Йорку до заснованя «Дому для руских дівчат», де би они могли спільно мешкати, харчувати ся і учати, знайти поміч і пораду у своїх потребах. За настоятелку сего дому повинно сестрицтво спровадити фахову учительку з краю (з Галичини — Ред.); 9) звиває ся також другі сестрицтва новоїорскі і по інших місцевостях до заснованя подібних Домів, если сей перший Дім покаже ся можливим до переведеня і практичним.

— **Анкета в справі еміґрації** заряджена економічною комісією державної ради відбула вчєра перше засіданє у Відни. Яко знатоки сєї справи прибули в Галичини: о. Ганицкий парох з Рудна, др. Зб. Паздро, начальник бюра посередництва праці у Львові, Тадей Рутowski зі Львова, пос. Вельовский, ради. Беніс з Кракова, професори університету Бузек і Семірадзкий зі Львова. Промовляв найперше і найосновнійше о. Ганицкий. Бєсідник виказав, що наслідком несовісної агітації виїздить до Бразилії та до Канади велика маса народу навіть з середню можливої верстви, яка має на 3 до 4 тисячі реньських майна. Найенергічнійшу агітацію розвинуло перевозове тов-о Austro-Americana, яке майже по всіх селах має своїх підагентів, що самі продають корабельні карти та позичають гроші на майно, аби улекшити еміґрацію. Агітація сего тов-а є для Австрії прямо небезпечна. Опісля о. Ганицкий обговорював зарібкову еміґрацію з Галичини до Німеччяни, Швеції і Данії, а в послідних часах і до Франції. Агенти використовують темні маєи робітників в немилосерний спосіб, торгують ними немовби невольниками. Обіцуювані агентами плати є звичайно неправдиві, бо агентови ходить лише о провізїю від робітника. Провізія, влчєна роботодавцями, змінє ся цієля пори року: на весну вносить 1½ до 2½ марки, від мая до червня 4 до 5 марок, а в липни до вересня 8 до 10 марок. Робітники муєят часто працювати за 15 марок, дівчата за 12, а діти за 10 мар. місячно. Також від робітників тягнуть агенти високі провізїї, часто в пропорції до зарібку. Недавно лучило ся, що робітники муєли платити агентови по 10 феників від кожного морга землі, на якім робили. В Німеччяні найгірше платять у східних краях, найліпше в Саксонії, а середню в Баварії, Вадені і в надренській провінції. В Росії є низька грошева плата, а за те більше дістають робітники в натураліях. Найгірше платять робітникам в Румунії. Вкінци о. Ганицкий жадав достаточної охорони для робітників за границєю та заснованя еміґраційного бюра в Америці. Опісля промовляв пос. Дулемба і домагав ся опки над австрійськими переселенцями та утвореня еміґраційних організацій.

— **Іменованя.** Міністер просьвіти іменував: о. Богдана Кошачака з Тернополя головним учителем в учит. семінарії муж. у Львові, учителя школи вправ в Сокалі Силвестра Витошинського гол. учителем в учит. семінарії в Сокалі, учителя школи вправ в Тернополі Ігната Суского гал. учителем в учит. семінарії в Самборі. — Міністер скарбу іменував комісара лісової інспекції І кл. Николая Мандичевского старшим комісаром.

— **Іменованя на зелізницях.** Титул інспектора дістали: Кароль Плєхавский в Станиславові, Бол. Яворский у Львові і Ант. Супер на Підзамчу; титул ст. ревідента Ім. Гордзевич і Йос. Бунд у Львові, а титул ст. інспектора Каз. Марцінкевич у Львові, в І. етаті (адміністрація) авансували між иншими: до VII. рангі: Вол. Чижєвич в Станиславові і Іван Терлецький у Львові; до VIII. р. авансував Стан. Околович в Станиславові; — в II. етаті (будова і консерв.): в VI. р. до І. кл. посунений інсп. Вен. Зібавер в Станиславові; в VII. р. посунені до І. кл.: Ів. Квятковский в Ярославі, Ап. Скульский, Жигм. Яросевич і Стан. Папе у Львові, Йос. Лапидский в Станиславові і Стан. Пилеский в Галичи; до VII. р. авансував Дав. Кароль у Львові; в VIII. р. посунені до II. кл. Мар. Невадомский і Мар. Заболоцкий

у Львові; в IX. р. посунені до І. кл. Тад. Новак у Львові, а до II. кл. Мих. Кольбушовский у Львові; до IX. р. авансували: Нат. Гольдфлюс в Сколю, Каз. Янічек у Львові, Л. Енцінгер і Ад. Мильский в Станиславові, Вит. Бандровский в Раві рускій; — в етаті (мишиновий відділ): до VI. р. авансував Бєрт. Вольский в Стрию; до VII. р. посунені Ник. Левандовский в Стрию; і Ілх. Кац в Перемишлі; до VIII. р. авансували Людв. Рунґе, Ол. Коман, Едв. Більонский і Ол. Гіллїх у Львові, Юл. Орлович в Станиславові; до IX. р. авансував Тад. Ваїх в Станиславові і Евг. Білоскурский; — в IV. етаті (рух телегр. і комерціальна служба): в VI. р. посунені до І. кл. Ол. Гец у Львові; до VI. р. авансував Йос. Гонник у Львові; в VII. р. посунений до І. кл. Вікт. Туліє в Коломиї; до VII. р. авансували Л. Седник в Станиславові і Брон. Бєсядзкий у Львові; до VIII. р. авансували: К. Ортнер в Гусятині, Руд. Зеліг, Кар. Водинский, Теофіл Український і Дав. Кельнер у Львові, Стан. Мілер в Любничах, Йос. Клєсевич в Долині, Тад. Кулаковский в Ярославі, Йос. Сташишин, Ад. Екарт і А. Дворский в Станиславові, Макс. Гелер в Товмачі; до IX. р. авансували: Алексей Яцків на Підзамчу, Ант. Черницький в Озерянах-Бариши, Йос. Яницький в Коломиї, Тад. Мидович в Ходорові, Стан. Пшпильский в Перемишлі, М. Тернер в Підволочисках, Ів. Мілер в Тухли, Оос. Закропкий в Пишківцях, Каз. Задурович и Любіно вел. Ром. Тугій у Львові, Стан. Стабінский в Козовій, Йос. Хелмський в Станиславові, Й. Грінґавт в Чорткові і Оз. Каннер в Сколю; — в V. етаті (контроля доходів): в VII. р. посунений до І. кл. Лев Дидинський в Станиславові; до VII. р. авансували Альойз Тележинский і Тимон Ступницький у Львові, Жигм. Сливинский в Станиславові; до VII. р. авансували: Мєч. Бровевский, Юл. Урбанский, Дав. Ніхтенгазєр і Ай. Шляйхєр у Львові; до IX. р. авансували: Г. Віртель, Мих. Жмуркевич, Оз. Гер і Стан. Ржонца в Станиславові, Г. Заячківский, В. Дубский і В. Лотокский у Львові; — в VI. етаті (канцелярія і маніпуляція): до IX. р. авансував Олекс. Буфан в Станиславові, а з підурядників авансував до II. категорії Лукіян Крижановский у Львові.

— **Огні.** В місточку Гологорах згоріло онаді 9 домів і 21 господарских будинок. — В Родатичах, городецького повіта, згоріло 20 будинок.

— **На осєлю вакаційну** (фонд зелізний) зволіли зложити (в коронах) отсі ВП. Добродії: О. Гривнак з Америки 50, о. крилошанин Е. Билиньский зі Львова 14, В. Наливаша 2, Н. Н. 5, о. К. Кузик з Бєска 6, о. Т. Елїшєвский з Гумєнця 5, Вєлькопольский з Бохні 4, Тов-о Пань під покр. Прч. Діви 59. Зі складок надіслали зі Львова: п. Штогринівна 18-42, М. Лучаківска 28-90, М. Заячківска 21-50, М. Арданівна 7-10, Кекешівна 2, С. Петрушевчівна в Єзуполя 10, Е. Кордубова з Сущна від себе і гавдїнь 4-40, разом 237-32 К. Доси вложено 1905-36 К. За сї щєдрі датки складає іменем бувшого комітету щирю подяку — *Ольга Барвіньска.*

— **Для Товариства Вакаційних осєль** на сєгочічну висєлку дітий надіслали отсі В. П. Добродії (в коронах): зі Львова комітет равтовий 425, Н. П. 10, о. Яримович зі складки в церкві св. Петра і Павла 10-36, о. Мохнацкий зі скл. в церкві св. Миколая 3-20, тов. «Руска Бєсїда» 10, о. Мельницький 2-10, В. Струтинський з Сєрава 10, разом 470-66 К. За сї датки складає Товариство щирю подяку, а позаяк вже небавом має наступити виїзд дітвори, просить о як найчисленнійші датки на сю ціль. — *Ольга Барвіньска.*

Всячина.

— **Хліборобскі страйки на Україні.** Краківский Сзаз замістив алармуючу допись з Київа про грізні розрухи і страйки селян в цілій російській Україні. Страйк обняв около 3. 00 сіл і малих місточок, половину сіл київської губернії та многої місцевости подільскої і волинської. Селян підбурюють агітатори і відозви, звиваючи до жаданя не лиш висшої плати, але відбираня дідичам загарбаних ґрунтів. Підбурені селяни сходять ся на віча і ухвалюють, піти громадно до двора зі своїми жаданями. Відважнійші властителі дібр відкидають жаданя страйкарів, а ті по кількох днях повертають до роботи. Страхополохи слухають селян і віддають чужу службу та підвищують плату на те, аби заострити апетит страйкуючих. Чиновники на жаданє дворів приїздять робити лад, але зі страху перед селянами замикають справу списанем протоколу. До оружної військової інтервенції прийшло в не-многих місцевостях. Дальше пише Сзаз, що були і проклямації до «різні жидів і Ляхів» але загалом страйковий рух звернений проти «панів» без ріжниць народности і має тло чисто економічне.

— **«Воскрєс».** В Лєче на Угорщині лучив ся онаді дивний припадок: Син міщанина Лячки помер по довгій недужі і відбували ся его похорони. Коли караван доїздив до цвантаря, з домовини відозвали ся глухі голоси. Сейчас отворано віко домовини і побачено хлопця живого, який по кількох днях виїздорів.

Телеграми

з дня 29. червня.

Будапешт. Міста Пешт, Еденбург і Бач-Бодрог ухвалили не платити податків і не давати рекрута з огляду на утворення міністерства бар. Феєрварого.

Царгогод. Амбасадори Австрії і Росії доручили Порті ноту, в якій вказують на анархію в іскібськім віляєті, де убійства є на дневнім порядку, і жадають прогнати звітдам агітаторів та скріплення залог.

Вороцлав. В Соснівці вибухла революція, а в дубровських копальнях настав загальний страйк. Урядники і майстри утікли на пруский Шлезк.

Вашингтон. Американський консуль в Одесі доносить телеграфічно, що вчера вечером причалив до Одеси панцирник «Князь Потемкин» з одним торпедовцем. На обох кораблях залога вимордувала всіх офіцарів, вкинувши їх до води. При тим загрозили, що если їх власти потягнуть до відвічальности, то збомбардують місто.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар лінії львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
поряднує у внутрішніх недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Ярослав Лопатинський.

Русалка,

вальс на фортеп'яні.

— Ціна 2 К; голоси на оркестру 3 К. —

Моя думо...

Слова І. Гаврилюка.

Пісня про сопран або тенор. — Ціна 1 К.

Набути можнТ у всіх книгарнях; головний склад в Книгарни товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1.

Композиції Ярославенка на фортеп'ян

* Л Ю Б О Щ І *

вальці по К 1-50

* * І-ший Народний Марш * *

по К 1-00

продають ся по всіх книгарнях у Львові і в Перемишлі, в Станиславові у Штавадахера, в Чернівцях у Пардінього і по других містах і кригарнях.

2—10

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 16. до 1. липня 1905.

Нова сензацийна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що пятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9 З купленим білетом на фотелі, льожі і I-рядні крісла можна їхати даром на представлено омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської Каварні.

За певну і добру льокацію

поруцаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміювані
- 4% листи Товариства кредитового земского
- 4% і 4 1/2% листи Банку красового
- 4% позичку красеву
- 4% облігації пропінацийні і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного

Мутки і паперці **СОКІЛ** можна набувати в „Сокільскім Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

пріймає вкладни до опронтеновані на 4 проц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ошадження коштів посланки можна прислати гроші чеками Щадивці почтової; вкладати може кождий, навіть і нечлени; на жадане звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виповідження (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє «Джістер» своїм членам на 6 проц. силату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних виносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотекі або доброї поруки.

На парцеляцію і купню більших обшарів треба звертати ся за позичками до «Джістера».

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в «Джістрі».

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділяв «Джістер» на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товар. кредитов. «Джістер» 31/12 1904

Вкладки:	1,783,673 К.
Удільні членів:	133,117 К.
Ф. резервовий і ині:	26,576 К.
Позички уділені:	1,616,402 К.
Цінні папери:	123,627 К.
Льокації:	169,456 К.
На рах. біжучим:	81,938 К.

Всі календарі і часописи можна набувати в «Сокільскім Базарі».

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-европейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломню 1/6—30% вкл. в нед. і свята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятина,
7:30	з Рави рускої, Сокала	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	8:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
7:50	з Рави рускої, Сокала	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Освєнцима
8:05	з Станиславова, Жидачева	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Сачча,
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	10:55	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:18	з Яворова	9:20	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:10	до Белзця, Сокала, Любачева
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
10:35	з Рашева, Лавочного, Калуша, Любачева	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
11:55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Сачча	4:10	до Рашева, Любачева, Хирова.
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіца	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
11:50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	5:58	до Яворова
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/6—30%)
3:45	з Стрия, Тухлі (15/6—30%), Скольного (1/6—30%)	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
4:32	з Яворова	8:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:00	з Сокала, Белзця, Любачева	7:30	до Рави рускої
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
5:45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новоселиці	10:05	до Керемшля (1/6—30% вкл.), Хирова, Івонича?
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:40	до Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
9:20	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	11:05	до Підволочиск
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина		Іваня п., Скали, Гусятина, Потутор
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги на дворець „Підзамче“	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/6—30%), Калуша
		4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
			з двірця „Підзамче“
7:00	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова	2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
		9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Іваня п., Скали, Гусятина		

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

- з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. свята), 1:46 попол. (тільки в неділі і р.-кат. свята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.
- з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і свята).
- зі Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята).
- з Любіня 10:10 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і свята).

Відходять з головного двірця:

- до Брухович (від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята р.-кат.); 12:30 попол. (тільки що неділі і свята р.-кат.), 2:10, 3:20 попол. 6:10, 7:30 і 7:55 веч.)
- до Рави рускої 11:15 в ночи кождої неділі.
- до Янова 6:55 рано, 9:15 передпол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята), 3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни, до Ширця 1:55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята), до Любіня в е.д. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в нед. і свята)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-европейського = 12. год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — Звычайні білети їзди як і всякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гавсмана ч. 9.